

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

อภิธานิยธรรม

เวลานี้รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๓๙๖ กิโล อันนี้รวมทองคำกฐินเข้าด้วย เว้นกฐินเงินสดที่ฝากไว้ในธนาคาร ยังขาด ๕๐๐ กิโลที่เราจะมอบวันที่ ๑๐ ธันวาคม อยู่ ๑๖๓ กิโลครึ่ง ธรรมไม่เหมือนโลก ต้องมีความเสมอ ไม่หนักโน้นเบานี้ ถ้ากิเลส...ไม่มี คำว่าประมาณไม่มี...กิเลส แต่ธรรมนี้มีตลอดตั้งแต่เล็กจนใหญ่สุด ธรรมจะมีพอเหมาะพอดีติดไปเลย เรียกว่าธรรม (อาจารย์ไพโรจน์ ดอยปุย ถวายทองคำกฐิน ๑ บาทค่ะ) เออ ท่านไพโรจน์ ดอยปุยนี้ ดูว่าบ้านเดิมอยู่ทางหนองคาย ท่านไปอยู่ดอยปุยนานแล้ว ท่านสนิทสนมกับพวกคนป่า พูดยี่ฟังไม่ทันเลย เขาเรียกพวกแมวพวกอะไรนี้ ท่านไพโรจน์ไปอยู่โน้นอย่างนั้นละเห็นไหมล่ะ พระไปอยู่ที่ไหน ธรรมไปอยู่ที่ไหนสมานกัน สัมผัสสมานประสานกันเข้า ที่มันเรียกรวดสาตกกระจายอยู่ เขารวมตัวเป็นแท่งเป็นชั้นเป็นอัน อันนี้พวกแมวของเล่นเมื่อไร แมวก็คมน นั่นนะ มันอยู่ที่คนนะ หัวใจมีด้วยกัน

ทางเจ้าหน้าที่รักษาป่าก็ไปอยู่ที่นั่น อันนี้ก็แปลได้ยากเหมือนกัน แต่คิดไม่ยาก มันจะมีอะไร ใจเรื่องกิเลสมันจะชอบแบ่ง เข้าใจไหมล่ะ ว่าเราเป็นเจ้าของนาย เป็นเจ้าหน้าที่อำนาจบาตรหลวง ทำหน้าที่อะไร ๆ นี้ก็จะเอาหน้าที่ออกแบ่งแล้วก็ไปอำนาจขึ้นมา อยากทำอะไรก็ทำอะไร ทีนี้พวกนี้เขาทำงานของเขาตั้งแต่เมื่อไรอยู่ในป่าในเขา เราจะไปแบ่งเอาทันทีทันใดโดยหาเหตุผลไม่ได้ก็กระทบกันละซี สุดท้ายเจ้าหน้าที่กับพวกนี้เลยเข้ากันไม่ได้ เป็นข้าศึกต่อกัน อย่างนั้นนะ เจ้าหน้าที่ที่ว่าเก่ง ๆ แต่ก่อน โอ๊ย ถอยกรูด ๆ นะ เขาเอาจริงนะ มันเหมือนมดแดง กัดช่องนั้น กัดช่องนี้เข้ามา เลยอยู่ที่ไหนอยู่ไม่ได้ เข้าใจไหมล่ะ ทุกอย่างมันเข้าถึงกันได้หมด แผนการยังงี้ เราจะทำยังงี้ ๆ วิธีการใด ทางนี้ก็อยู่ไม่ได้ซี มันจะมาช่องไหนแบบไหนแบบใดไม่รู้ เผาบ้านเผาเรือนเผาอะไรเข้าไป ตกลงก็ร้อนเป็นไฟเป็นอย่างนั้นนะ

พอดีพระไปอยู่ที่นั่น ท่านไพโรจน์เราเนี่ย อยู่หนองคายอยู่อำเภออะไรน้ำ ท่านอยู่โน้นนานแล้ว โอ๊ย เป็นเนื้อหนังอันเดียวกันกับพวกนั้น เขาเคารพนับถือท่านมาก เวลาท่านไปอยู่โน้นท่านก็สัมผัสสมาน ตามเหตุตามผลทั้งสองฝ่าย ฝ่ายนี้เป็นยังงี้ เหตุผลกลไอะไร ฝ่ายนี้เป็นยังงี้ เหตุผลกลไอะไร ถึงได้ทะเลาะเบาะแว้งทำความเสียหายแก่กันและกัน

เข้าไปสืบไปเสาะเอา ไม่เอามาประจันหน้ากัน ค่อยสอดค่อยแทรกเข้าไปก็สนิททั้งสอง พระท่านก็สนิททั้งสอง ฝ่ายเจ้าหน้าที่ท่านก็สนิท ฝ่ายนี้ท่านก็สนิท

ท่านเข้านอกออกในแทรกนั้นแทรกนี้ได้เรื่องได้ราวมาทุกอย่าง แล้วค่อยอบรมคนละฝักละฝ่าย พวกนี้อบรมแบบนี้ ๆ ต่อไปก็เข้าประสานกันเลย ที่นี้เจ้าหน้าที่ก็ผาสุกเอ็นใจ พวกนั้นก็ผาสุกเอ็นใจ เวลานี้เอ็นไปหมดเพราะท่านเป็นผู้สมาน เห็นไหมล่ะ เพราะฉะนั้นเขาถึงเคารพท่านไพโรจน์ที่อยู่ดอยปุย จะไปไหนเขาไม่ยอมให้ไป เห็นไหมล่ะ เขาเคารพ ตลอดถึงเจ้าหน้าที่ก็เหมือนกัน เพราะได้มีความกลมกลืนสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว เป็นมิตรเป็นสหายต่อกันระหว่างพวกชาวบ้านกับเจ้าหน้าที่ ที่นี้ฝ่ายไหนก็ไม่อยากให้ท่านไป ท่านเลยอยู่นั้น เราได้ไปพักวัดท่านเหมือนกันตอนที่ไปเทศน์ผ้าป่า

นี่พูดถึงเรื่องที่เอาทองคำมา ก็ท่านเองเป็นผู้ประกาศบอกคนป่าพวกแม่วหลังไหลมาฟังเต็มไปหมดเลย ก็มาเพราะท่านองค์เดียว เขาเคารพนับถือหมด ท่านพูดคำเดียวนี้ทั่วถึงกันหมดเลย ท่านอยู่ดอยปุย เราก็ก็นั่งที่นั่น นี่ละการสมัคสมานประสานสามัคคีกัน เป็นคุณเป็นประโยชน์มากมาย อะไรไม่ดีไม่ดีเอามาซ่อม สมัคสมานเยียวรักษา คุณภาพก็ค่อยปรากฏขึ้น ๆ แล้วใช้ได้ อันไหนไม่ดีก็ทิ้งไป ๆ สุดท้ายกลับมาเป็นข้าศึกต่อตัวเองอีก การทำลายไม่ดี การสมัคสมานเป็นของดี อวัยวะของเราส่วนไหนที่ไม่ดีรีบแก้ไข ควรใส่ยาอะไรให้รีบใส่ ตรงไหนบกพร่องให้รีบหาหูกหายามาใส่เยียวรักษาแล้ว อวัยวะส่วนวิการก็หายไป ๆ ไม่ใช่ว่าพอไม่ดีแล้วก็เอามัดตัดเข้าไปก็เพิ่มเลย

นั่นละความสมัคสมานสามัคคีเป็นความดีงาม พระพุทธเจ้าทรงชมเชย สามัคคีสมคฺคานํ ตโป สุขุ ความสามัคคีความพร้อมเพรียงแห่งหมู่คณะนี้ ทำความร่มเย็นเป็นสุขต่อกัน ท่านแสดงไว้ในหลักธรรมเป็นสูตร ๆ ความสามัคคีนี้อยู่ขึ้นตลอดนะ เช่น พร้อมเพรียงประชุม พร้อมเพรียงกันเล็ก พร้อมเพรียงกันทำกิจที่สงฆ์จะพึงทำ มีแต่ความพร้อมเพรียง ๆ นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้า เรียกว่า อปรีหานิยธรรม ธรรมนี้อยู่ที่ใดจะมีแต่ความเจริญรุ่งเรืองโดยถ่ายเดียว หากความเสื่อมไม่ได้ ความสามัคคี ความสมัคสมาน เป็นของสำคัญมากทีเดียว

อะไร ๆ ใครก็ชอบของดีทั้งนั้น ไม่ได้ชอบของชั่ว แต่การไปพูดไปกล่าวไปทำความชั่วแก่เขาทำไมทำได้ ก็เพราะความขัดแย้งต่อธรรม เมื่อขัดแย้งต่อธรรมก็ทำลายกันได้คนเรา ถ้าต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียงสามัคคี เอาหลักความถูกต้องเป็นจุดศูนย์กลางค่อยเดินเข้ามา ๆ ยอมรับกัน ใครผิดใครถูกยอมรับกัน ๆ อยู่กันได้ทั่วประเทศเขตแดน ถ้ามีแต่ความอวดดีอวดเด่น อวดรู้อวดฉลาด อวดอำนาจวาสนาป่า ๆ ถิ่นอื่น ๆ มารุกรานผู้อื่น

ๆ ตลอดถึงส่วนรวมก็เป็นไฟไป ตั้งแต่ไฟกองเล็กเป็นไฟกองใหญ่เผาได้ทั้งบ้านทั้งเมือง ความอวดดีอวดเด่น การยุแหย่ทำลายการก่อกวนไม่ใช่ของดี ทำความแตกร้างได้ทั้งนั้น ความประสับประสาน ตรงไหนไม่ตีรับแก้ไข ๆ ก็ดีขึ้นทุกแง่ทุกมุม สุดท้ายก็ดีหมด นี่ละ ความพร้อมเพรียงสามัคคีพระพุทธเจ้าทรงชมเชยเป็นอย่างยิ่ง นี่ก็มีในสูตร

เราลืมนะเจ้าแผ่นดินอะไรนา เข้าไปเฝ้าพระพุทธเจ้าจะคอยฟังอุบาย เพราะพระเจ้าแผ่นดินกับบริษัทบริวารไม่ค่อยจะลงรอยกัน เขาไม่ค่อยเคารพนับถือ จะเข้าไปหาอุบายจากพระพุทธเจ้า พระองค์ยกปี่ขึ้นเลย ความพร้อมเพรียงสามัคคี ลดราวาสอกซึ่งกันและกัน อย่าถือดีถือเด่น มันจะเป็นชั่วเด่นไปเรื่อย เอาความดีเข้าประสานเสมอ ความดีจะดีขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าเอาความชั่วเข้าไปที่ไหนเหมือนไฟเผาโลก เผาหน่อยไหม้หน่อย เผามากไหม้มากไหม้จนหมด นั่นท่านว่า แล้วก็มาลงในความสามัคคี อย่าถือดีถือเด่น อย่าอวดดีอวดเด่น ผู้น้อยก็คน ผู้ใหญ่ก็คน ท่านสอน ก็หมายถึงว่า หัวหน้าก็คน ลูกน้องเต็มแผ่นดินก็คน มีหัวใจด้วยกัน ให้สมัครสมานหาเหตุหาผลมาประสานกัน แล้วจะมีความแน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้น นี่คือความรวมตัว

แล้วก็เข้าไปหาความสามัคคี ให้มีความสามัคคี หมั่นประชุมปรึกษาหารือกันเสมอ อย่าถือดีถือเด่น อวดรู้อวดฉลาด อวดอำนาจว่าตัวเป็นผู้ใหญ่ ๆ จิตใจคนมันใหญ่ด้วยกันทุกคน ตัวเล็ก ๆ เท้าหมูมันก็มีใจ..สัตว์ แม้แต่เด็กสมมุติไปเมียนไปตีเขานี้ เขาร้องให้เขาเสียใจขนาดไหนเด็กก็มีหัวใจ เคียดแค้นให้ผู้ใหญ่ นั่น นี่เขามีอำนาจน้อยในทางเปิดเผยว่า เขาต่ำ ในทางลับ ๆ ซึ่งเป็นความจริงอันหนึ่งคือจิตใจมันมีเหมือนกัน เคียดได้โกรธได้ ดีได้ นั่น นี่ละท่านจึงให้เอาธรรมเข้าไปประสานแล้วจะดีไปหมด ถ้ามีธรรมเข้าไปตรงไหนแล้ว แทรกตรงไหนจะดีขึ้น ๆ ก็อย่างนั้น

อย่างเมืองไทยของเราที่ได้ดำเนินมาโดยลำดับ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็ขึ้นมาด้วยดี เพราะความสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเรา คิดดูซิ อย่างช่วยชาติก็ทราบกันทั่วทั้งประเทศ ต่างคนต่างช่วย ๆ ใครอยู่แห่งหนตำบลใดมาช่วยสนับสนุนกัน ทุกสิ่งทุกอย่างก็ฟื้นฟูขึ้นมาเป็นลำดับ เป็นที่พอใจขึ้นเป็นลำดับลำดับานะเวลานี้ ก็อย่างนั้นแหละ เพราะความพร้อมเพรียง ความสามัคคี ความรักชาติเป็นแกนสำคัญ มีความพร้อมเพรียง ความสามัคคีพร้อมที่จะเสียสละเพื่อชาติบ้านเมืองของเราซึ่งเป็นส่วนรวมอันใหญ่หลวงมาก ต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียงกัน อย่าแตกแยกสามัคคี อย่าไปเที่ยวหาอวดดี อวดเด่น นั่นคืออวดความเลวทรามของตัวเอง หาขึ้นดีไม่ได้

ใคร ๆ ที่อวดดีอวดเด่นคนนี้จะไม่ทำประโยชน์ให้โลกนะ จะทำแต่ความเสื่อมเสีย ให้โลกจนพินาศได้ คนใดไม่อวด หาเหตุผลที่ดิบดีที่ดั่งงาม แล้วเอาเข้ามา ๆ ของดีเข้าตรงไหนก็ดีตรงนั้น ดีในบุคคลดีในสัตว์ ดีในส่วนรวม ดีทั่วทั้งประเทศชาติ เพราะมีแต่ของดีเข้ามาประสานกันเข้าใจไหมละ ของดีจึงเป็นสำคัญ ท่านเรียกว่าธรรม ดี ๆ เลิศก็มีแต่ธรรม เป็นธรรมแล้วก็ดีทั้งนั้น ดีเลิศ ให้พากันอุตสาหะพยายาม หลวงตาก็ได้คิดเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วก่อนที่มาช่วยพี่น้องทั้งหลาย ก็เคยพูดมาไม่รู้กี่ครั้งก็หนแล้ว สุดหัวใจเรา คิดจนหัวอกจะแตก พิจารณาเต็มเหนี่ยวแล้วก็ออกสนาม เพราะฉะนั้นเวลาออกแล้วจึงออกเรื่อยเลย เพราะได้คิดเรียบร้อยแล้ว ที่ว่ามารบกวนพี่น้องทั้งหลายก็ถูก ทั้ง ๆ ที่หลวงตาไม่ได้หวังเอาอะไรเลยนะ แม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่ได้หวังเอาจากการช่วยเหลือนี้ว่าจะหยิบนั้นเอาอันนี้มาเป็นของเรา เราไม่มี เราเปิดโล่งตลอด แแบมือตลอดเลย เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา

เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันมีความพร้อมเพรียงสามัคคี มีเท่าไรก็ช่างเถอะ สมบัติเป็นของเราทำดีไปแล้ว ดีไปจากเรา มันก็ย้อนเข้ามาหาเราเป็นคนดี ๆ ความแน่นหนามั่นคงของชาติก็คือเราเอง จะเป็นผู้แน่นหนามั่นคง เพราะความรักชาติ ความสามัคคีของเรา นี่ละสำคัญมาก ความรักชาติ ความสงวนชาติ ให้สงวนเป็นวรรคเป็นตอนเป็นเขตเป็นแดนไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นนะ

นี่ชาตินี้มันล้อมรอบหมด อะไรที่เป็นกฎของชาติหรือเป็นประเพณีขนบธรรมเนียมของชาติให้พากันรักษาด้วยดี เพราะบรรพบุรุษท่านพาดำเนินมาแล้วเรียบร้อยดั่งงาม สงบเสงี่ยมงามตา ให้เรายึดสิ่งเหล่านี้มาใช้มาปฏิบัติ จะเรียกว่าลูกที่ติรับทอดมรดกจากพ่อแม่ ปู่ย่าตายายมาเป็นชื่อเป็นแปดต่อไปได้ข้างหน้า แล้วกุลบุตรสุดท้ายที่หลังก็ยึดเราสืบทอดไปโดยลำดับ ถ้าเราพาเหลวแหลกแหวกแนว เด็กก็จะเลวไปตาม ๆ กันหมด ให้พากันระมัดระวัง อย่าสักแต่ว่าทำ อยากทำอะไรก็ทำ ให้คิดเสียก่อนนะ ให้คิดเสียก่อนว่าผิดหรือถูกอันนี้ขึ้นก่อนว่าจะทำอะไร ๆ อย่างนี้ให้คิดเสียก่อนว่าผิดหรือถูก ถ้าเห็นว่าผิดแล้วอย่าฝืน ฝืนก็ฝืนทำลายตัวเองและส่วนรวมไปเป็นลำดับไม่มีขึ้นดีเลย ถ้าหากว่าไม่ตีไม่ทำ ต่างคนก็ดความไม่ตีนั้นเสีย ทำแต่ความดีไป ความดีก็เด่น นั่น มันขึ้นอยู่กับเราแต่ละคน ๆ นี้

เรื่องศีลเรื่องธรรมเป็นสำคัญอยู่ในหัวใจของชาวพุทธเรา อย่าห่างเหินศีลธรรม ศีลธรรมนี้ดีเลิศ เข้าตรงไหนไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัยไม่มี ดีไปหมด แม้แต่เด็ก เด็กใดเป็นคนดี ผู้ใหญ่ทราบแล้วจะไม่ทราบยังงี้ ก็เกิดมาจากผู้ใหญ่ เด็กดีเด็กชั่วรู้กันทั้งนั้น ผู้ใหญ่ดีผู้

ใหญ่ชั่วทำไมจะไม่รู้จักกัน ยิ่งผู้ใหญ่ด้วยแล้วก็พร้อมแล้วที่จะแก้ไขตัดแปลงหรือส่งเสริมสิ่งที่
 ดึงาม ปิดเป่าสิ่งที่ไม่ดีออกโดยลำดับลำดับ ด้วยความมีเหตุมีผลด้วยกัน บ้านเมืองเราก็
 เจริญ อย่าสักแต่ว่าอยากทำอะไรก็ทำไปตามอำเภอใจ คิดอะไรก็ทำไป คนหลักลอยหาหลัก
 หาเกณฑ์ไม่ได้เลื่อนลอย โลเลโลกเลก บ้านเมืองก็เลยไม่มีชื่อมีแป ไปที่ไหนก็ทำลายแต่ชื่อ
 แต่แปของตัวเองทั่วทั้งประเทศ เมืองนั้นเลยไม่มีชื่อมีแป คือไม่มีชนบประเพณีธรรมเนียม
 อันดึงาม ที่บรรพบุรุษของเราปู่ย่าตายายพาดำเนินมา เราทำลายเสียหมด สิ่งที่เหลืออยู่
 และเกิดขึ้นทีหลังมีแต่สิ่งเลวร้าย ๆ เด็กเกิดขึ้นมาก็เลวร้ายแล้วแต่อยู่ในท้องของแม่ขุน
 พอแตกออกมาก็เป็นมหาโจร นั้นเห็นไหมละ ความชั่วมันฝังมาตั้งแต่เล็ก ๆ นะ ออกมาข้าง
 นอกก็ชั่วยิ่งเปิดเผย ยังทำชั่วได้มากนั้น เสียหาย ให้พากันระมัดระวังรักษา ให้รักษาชนบ
 ประเพณีอันดึงามของเราไว้ให้ดี

อย่างที่เรเคยพูดเสมอ ๆ นั้น เราพิจารณาแล้วไม่ได้เอามาพูดเฉย ๆ นี่นะ ชนบ
 ประเพณีอันดึงามของปู่ย่าตายายของเรา ในชาติของเรา และชาติของใคร เขารักษาเป็น
 มรดกของชาติเขาเป็นลำดับลำดับ ดูชาติใดดูการแต่งเนื้อแต่งตัวเขาจะบอกไว้เลย ชาตินี้
 แต่งเนื้อแต่งตัว ชนบธรรมเนียมเขาเป็นอย่างนั้น เป็นความดึงามของเขา อันนี้ชาติของเรา
 มีชนบธรรมเนียมประเพณีเป็นยังง การนุ่งการห่ม การใช้สอยต่าง ๆ มีขอบมีเขตมีเหตุมี
 ผลหรือไม่ ต้องเอามาคิดซิ เมื่อคิดแล้วก็นำมาปฏิบัติ ถ้าต่างคนต่างปฏิบัติตามขอบเขต
 ของประเพณีนั้น ๆ แล้วก็ดีไป ๆ นี่บ้านเมืองเราก็มีชื่อมีแปมีหลักมีเกณฑ์ อย่าสุมสี่สุมห้า
 เห็นอะไร ๆ มากก็คว่า ๆ ๆ นี่คือความเหลวแหลกแล้วก็แหวกแนวไปได้นะ ให้พากันรักกัน
 สงวน

ให้พากันพิจารณาให้ดีด้วยนะชนบประเพณีอันดึงาม การแต่งเนื้อแต่งตัวสำคัญมาก
 เป็นการออกแขกออกคนประกาศตัวเองว่าดีหรือชั่ว ให้เขาเห็นชัดเจนมากนะ เหล่านี้ควรมี
 หลักมีเกณฑ์ สุ่มสี่สุมห้าไม่ได้ ยิ่งเข้ามาในวัดในวาด้วยแล้ว ยิ่งอุจาดบาดตามาก ดูไม่ได้เลย
 การแต่งเนื้อแต่งตัวสะวัตสะวัต เปิดหน้าเปิดหลัง แบบกิเลสลากจุมกไป ไม่มองดูศีลดู
 ธรรมคือความดึงามบ้างเลย อันนี้เสียมากอย่าพากันทำลูกหลาน คิดดูซิตั้งแต่หมาเรามันยัง
 เहां คนอื่นเขามาด้วยกันยั่วเย้า ๆ ก็ไม่เห็นอะไร แต่คนที่แต่งตัวแข่งหมาชนะชิ หมามันก็
 ต่อสู้ มันก็เห่าออก ๆ หลวงตาซึ่งเป็นเจ้าของหมาก็ช่วยหมาขนาบกันไปเรื่อย เข้าใจไหม
 ช่วยหมาขนาบกันใหญ่ นั้นละแต่งตัวแบบนั้นใช้ไม่ได้อย่าเอามา

เราไม่ได้เลิศได้เลอด้วยการแต่งตัว อันนี้เป็นเรื่องของกิเลสอดกันต่างหาก
 เพราะอำนาจแห่งจิตใจที่มันต่ำทราม ไม่ใช่จิตใจที่มีคุณค่าราคาสูงอะไรนะ เป็นจิตใจที่

ต่ำทราวมออกมาแสดงต่อกัน คนนั้นก็ต่ำทราวม แล้วแข่งกันไปแข่งในความต่ำทราวม สุดท้ายต่ำทราวมกันหมด ชาตไทยของเรามีแต่คนต่ำทราวม เป็นยังงใจนำคูโหมพิจารณา

ของดีมีอยู่ ที่ไหนจะเลิศเลอยิ่งกว่าเมืองไทย ของดีคือธรรม เป็นแบบฉบับได้ทุกระดับ ของผู้ปฏิบัติตาม ผลประโยชน์ที่ต้งามขึ้นเป็นชั้น ๆ ให้นำมาใช้กัน อย่าทำสู้มสู้ม ห้ำหนะ เสียมาก ทำแบบสูกเอาเผากิน ๆ โลเลโลกเลก ไม่มีกภูมิเกณฑ์บ้างเลย นี่เสียนิสัยจนกระทั่งวันตาย แล้วเด็กก็จะถือเอาผู้ใหญ่ที่เลวทรามนี้ละไปเป็นจิตใจอันต่ำทราวม แล้วแสดงความลามกจกเปรตออกมาให้เห็นแล้วมันดูไม่ได้นะ ของดีมีอยู่ ยิ่งเราเข้ามาในวัดในวาซึ่ง เป็นสถานที่เคารพบูชาอย่างยิ่งแล้ว โฉนเราจะมาเอาของเลว ๆ อย่างนั้นมาอวดวัดมีอย่าง เหวอ เราว่าจะเอามาเป็นคู่แข่งวัด มันคู่แข่งอะไรวัดท่านเลิศเลอมาพอแล้ว เอาอะไรมาแข่ง ท่านะ พระท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเอาอะไรมาแข่งท่าน นอกจากความเลวของเราให้รีบ ปิดออกอย่าเอามาแข่ง โยนมันลงทะเลอย่างนั้นถึงจะถูก อย่าพากันทำนะลูกหลาน มันดูไม่ได้

นี่ละในฐานะที่เราเป็นพระด้วย แล้วเอาธรรมมาสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย จึงเป็นภาษาธรรม ให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟัง ถ้าภาษาโลกด้วยกันแล้วต่างคนต่างโมกโชโลกนะ เห็นแก่หน้าแก่ตาเกรงใจเขาเกรงใจเรา สุดท้ายก็ต่างคนต่างทำชั่ว จะติเตียนกันยังงใจติเตียนไม่ได้ เพราะเกรงใจกัน ก็มีแต่ทำความชั่วซ้ำลามก แต่ธรรมท่านกระตุกปั๊บ อย่าทำอย่างนั้นไม่ดี ก็เป็นผลประโยชน์อันต้งามขึ้นมา

นี่ละภาษาธรรม ดังที่หลวงตาได้นำมาสอนพี่น้องทั้งหลายเพื่อความต้งามแห่งชาติไทยของเรา แล้วระดับพระพุทธศาสนาให้สวยงาม สมชื่อสมนามว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ นั้น นี่อันสำคัญมาก การแต่งเนื้อแต่งตัวนี้สำคัญนะ ประกาศจิตใจที่ต่ำช้าเลวทราม บอกชัดเจน เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องกิเลสล้วน ๆ ที่เดียว ไม่มีอรรถมีธรรมแฝงแม้ชนิดหนึ่ง เป็นเรื่องกิเลสล้วน ๆ ความต่ำทราวมล้วน ๆ อย่าเอาเข้ามาทำลายศาสนา ทำลายวัดวาอาราม นี่เป็นจุดใหญ่ที่โลกชาวพุทธเราเคารพนับถือทั่วดินแดนของไทยเรา อย่านำสิ่งนรกจกเปรตเข้ามาทำลาย เสียมากทีเดียว มองดูแล้ว มองดูคนทั้งคนมันจะดูกันไม่ได้นะ ธรรมดูได้ง่ายมาก ธรรมดู ดูละเอียดล่อ เราผู้ปฏิบัติตามธรรม ควรจะฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้าง ฟังเสียงกิเลสตัณหาพาคนให้จมมามากขนาดไหนเราก็เห็นกันแล้ว ที่นี้ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ถ้าอยากเป็นคนดีมีคุณค่าให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม เสียงครูเสียงอาจารย์นะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้ละนะ หลังจากนั้นแล้วเราก็จะไปธุระ บ้านแพง

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com